

РЕШЕНИЕ

№ 94

гр. Русе , 05.04.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – РУСЕ в публично заседание на пети март, през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: Кристиан Б. Гюрчев

при участието на секретаря Дарина И. Илиева
като разгледа докладваното от Кристиан Б. Гюрчев Административно наказателно дело № 20214520200016 по описа за 2021 година

като разгледа административно наказателно дело /АНД/ № 16 по описа на съда за 2021 г., за да се произнесе, съобрази следното:

Производството е по реда на чл. 59 и сл. от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по жалба на ЕТ П.Г. против Наказателно постановление /НП/ № 549570/01.12.2020 г., издадено от началник на Отдел „Оперативни дейности“ - Варна в ЦУ на НАП, с което на едноличния търговец на основание чл. 185, ал. 1 във вр. с чл. 185, ал. 2 от ЗДДС е наложено административна имуществена санкция в размер на 500 лева, за нарушение на чл. 26, ал. 1, т. 7 от Наредба № Н-18/13.12.2006 г. на Министерството на финансите.

Жалбоподателят не оспорва наличието на нарушение, но счита, че същото се явява маловажно по смисъла на чл. 28 от ЗАНН, като излага подробни мотиви в тази насока. Моли обжалваното постановление да се отмени.

В съдебно заседание жалбоподателя, редовно призован, се представлява от адв. Ю.Д. от АК-Русе, като същата поддържа изложеното в жалбата. Претендира разноски за адвокатско възнаграждение.

Административнонаказващият орган, редовно призован, се представлява от юрисконсулт Трайкова, която моли жалбата да се остави без уважение като

неоснователна. Сочи, че от събраните по делото доказателства се установява по безспорен начин извършеното от жалбоподателя нарушение. Счита, че не са налице предпоставките за прилагане на разпоредбата на чл. 28 от ЗАНН. Моли обжалваното постановление да се потвърди. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Районна прокуратура – Русе, редовно призована, не изпраща представител.

Жалбата е подадена от процесуално легитимирано лице, по отношение на което е ангажирана административнонаказателна отговорност, подадена е в законоустановения срок по чл. 59, ал. 2 от ЗАНН – П.Г., в качеството му на представляващ ЕТ П.Г., е получил препис от наказателното постановление на 14.12.2020 г., а жалбата е подадена на 16.12.2020 г., касае подлежащо на съдебен контрол наказателно постановление, поради което се явява процесуално **ДОПУСТИМА** и следва да бъде разгледана по същество относно нейната основателност.

По същество:

Съдът, като съобрази ангажираните от жалбоподателя фактически и правни доводи, прецени събраните по делото доказателства и извърши служебна проверка на обжалваното наказателно постановление съгласно изискванията на чл. 314 от НПК във вр. с чл. 84 от ЗАНН, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

От фактическа страна:

ЕТ П.Г. стопанисвал търговски обект – павилион за цветя, находящ се в гр. Русе, бул. „Хан Крум“. В обекта бил монтиран и въведен в експлоатация електронен касов апарат с фискална памет за отчитане и регистриране на продажбите, като същият разполагал с изискуемите документи по Наредба № Н-18/13.12.2006 г. на Министерството на финансите – паспорт на фискалното устройство, свидетелство за регистрация на фискалното устройство в НАП, договор за сервизно обслужване и др.

На 18.09.2020 г. Р. М. и Г.М. – данъчни инспектори при ЦУ на НАП, извършили проверка в горепосочения обект, като в тази връзка била осъществена контролна покупка на един брой рязан стрък роза на стойност 4 лева, заплатени в брой. Проверяващите констатирали, че издаденият им фискален касов бон № 002240/18.09.2020 г. не съдържа един от реквизитите, изброени в чл. 26, ал. 1, т. 7 от Наредба № Н-18/13.12.2006 г. на Министерството на финансите, а именно наименование на стоката, доколкото така закупената стока била отразена като „Деп 01“. От наличното фискално устройство бил изведен клен за периода 17.09.2020 г. –

18.09.2020 г., от който проверяващите установили, че в издадените касови бележки продаваните стоки се отразяват с наименование „Деп 01“ и „Деп 02“, което не позволявало идентифицирането на предмета на извършените продажби.

Гореизложеното било обективизирано в Протокол за извършена проверка № 0385770 от 18.09.2020 г.

За така констатираното нарушение на разпоредбата на чл. 26, ал. 1, т. 7 от Наредба № Н-18/13.12.2006 г. на Министерството на финансите, свидетелката М. съставила АУАН № F574917 от 13.10.2020 г., който бил подписан от представител на жалбоподателя с отбелязване, че ще представи възражения в срок. В срока по чл. 44, ал. 1 от ЗАНН жалбоподателят представил възражение, в което подробно изложил съображенията си, че така констатираното нарушение следва да се квалифицира като маловажен случай.

Въз основа на съставения АУАН било издадено и оспореното наказателното постановление, с фактическо описание и правна квалификация на деянието, идентични с тези, съдържащи се в АУАН-а, като на жалбоподателя в качеството му на едноличен търговец на основание чл. 185, ал. 2 във вр. с чл. 185, ал. 1 от ЗДДС била наложена административна имуществена санкция в размер на 500 лева.

Фактическата обстановка беше установена от съда след преценка на приложените и приобщени към делото по реда на чл. 283 от НПК писмени доказателства – АУАН № F574917/13.10.2020 г., НП № 549570/01.12.2020 г., Протокол за извършена проверка № 0385770 от 18.09.2020 г., ведно с приложените към него писмени доказателства – опис на касова наличност, декларация, ФКБ, клен за периода 17-18.09.2020 г., справка за годишен отчет, както и събрани гласни доказателства чрез разпит на свидетеля Р. М. – актосъставител, които съдът кредитира изцяло като логични, последователни и намиращи потвърждение в останалата доказателствена съвкупност.

От правна страна:

При така установената фактическа обстановка, съдът достигна до следните правни изводи:

Съгласно разпоредбата на чл. 63, ал. 1 във вр. с чл. 84 от ЗАНН във вр. с чл. 314 от НПК в това производство районният съд следва да провери законността на обжалваното НП, т. е. дали правилно е приложен както процесуалния, така и материалния закон, независимо от основанията, посочени от жалбоподателя.

Издадените АУАН и НП не страдат от формалните пороци по чл. 42, съответно чл. 57 от ЗАНН. АУАН е съставен от компетентен актосъставител, видно от представените по делото заповеди, спазени са изискванията на чл. 42 от ЗАНН, подписан е и е връчен надлежно на нарушителя. Описани са съставомерните признаци от обективна страна на извършеното деяние, както в АУАН, така и в НП. При съставянето на АУАН са спазени изискванията на чл. 40, ал. 1 от ЗАНН. АНО е изпълнил задълженията си по чл. 52, ал. 4 от ЗАНН, като изводите му от фактическа страна напълно се потвърждават и споделят от настоящия състав.

На следващо място съдът приема, че жалбоподателят е осъществил от обективна и субективна страна състава на нарушението по чл. 26, ал. 1, т. 7 от Наредба № Н-18/13.12.2006 г. на МФ.

Съгласно нормата на чл. 26, ал. 1, т. 7 от Наредба № Н-18/13.12.2006 г. на МФ касовата бележка трябва да съдържа наименованието на стоката/услугата, код на данъчната група, количество и стойност по видове закупени стоки и услуги, като използваното от търговеца наименование трябва да позволява най-малкото идентифицирането на вида на стоката/услугата. Видно от посоченото, законодателят не е въвел задължително нормативно изискване в издаваните фискални касови бележки като реквизит „наименование на стоката/услугата“ продаваната стока да бъде отбелязвана до степен на точно и пълно описание на конкретния артикул. Изключение от посоченото е предвидено в чл. 27, ал. 3 от Наредбата по отношение на специфични категории стоки/услуги.

По делото по безспорен начин се установи, че жалбоподателят стопанисва търговски обект по смисъла на § 1, т. 41 от ДР на ЗДДС – павилион за цветя, оборудван с фискално устройство, издаващо фискални бележки. Не е налице и спор, а и видно от съставения протокол за извършена проверка, който, като официален удостоверителен документ, разполага с материална доказателствена сила за отразените в него факти и обстоятелства – чл. 50, ал. 1 от ДОПК и чл. 179, ал. 1 от ГПК във вр. с § 2 от ДР на ДОПК, както и от показанията на свидетеля Р. М., извършила проверката, се установява по безспорен начин, че на 18.09.2020 г. в стопанисвания от жалбоподателя търговски обект е била извършена контролна покупка на един брой рязан стрък роза на стойност 4 лева, заплатени в брой, във връзка с което им била издадена и процесната фактура, в която така закупената стока била отразена като „Деп 01“. Така използваното наименование „Деп 01“ се явява в нарушение на разпоредбата на чл. 26, ал. 1, т. 7 от Наредбата, доколкото не позволява установяване на вида на конкретната продадена стока. Видно от приложения по делото клен, освен посоченото наименование „Деп 01“, жалбоподателят е използвал и още едно наименование за означаване на продадените от него стоки – „Деп 02“, което отново не позволява установяване на вида им.

Направеното в съдебно заседание уточнение, че под „Деп 01“ жалбоподателят е означавал продажбата на отделни стръкове цветя, а под „Деп 02“ продажбата на букети, потвърждава заключените на контролните органи, че така издаваните касови бележки са били в нарушение на разпоредбата на чл. 26, ал. 1, т. 7 от Наредбата. Следва да се посочи, че изпълнението на посочената разпоредба би било налице при отразяване на продаваните стоки като родово определени вещи - стрък/цвете и букет, доколкото в търговския обект се предлагат цветя на бройка и букети и същите няма характер на стока по смисъла на чл. 27, ал. 3 от Наредбата.

От субективна страна нарушението е извършено умишлено, при форма на вината пряк умисъл, тъй като в съзнанието на нарушителя са намерили отражение всички обективни елементи от състава на нарушението, а именно, че в издаваните от него фискални касови бележки продадените стоки не са упоменати по начин, позволяващ установяването им.

Правилно е издирена и приложена съответната за това нарушение санкционна норма на чл. 185, ал. 1 във вр. с чл. 185, ал. 2 от ЗДДС, съгласно която при допуснато нарушение на Наредбата се налага имуществена санкция на едноличен търговец в размер от 500 до 2000 лева. Съдът споделя възприетото от АНО, че в процесния случай на жалбоподателя следва да се наложи санкция в рамките на предвидения от законодателя минимум, с оглед характера на нарушението и липсата на настъпили вредоносни последици от реализацията му.

Съдът не споделя изложеното от жалбоподателя, че са налице предпоставките на чл. 28 от ЗАНН, доколкото допуснатото нарушение не разкрива белезите на маловажен случай. Настоящото нарушение не се явява първо за жалбоподателя, доколкото същият е бил санкциониран отново в качеството му на стопанисващ търговски обект за продажба на цветя за нарушения на ЗДДС. На следващо място използваните наименования са напълно неясни и за потребителите, което води и до накърняване на техните интереси и ограничаване на възможността им да се възползват от предвиденото в ЗЗП право на рекламация. По делото не се приложиха и доказателства касателно твърденията на жалбоподателя, че в кратък срок след констатиране на нарушението, същото е било отстранено.

С оглед на гореизложено, съдът приема, че жалбата се явява неоснователна, поради което обжалваното наказателно постановление следва да се потвърди като правилно и законосъобразно.

По разностките:

С оглед изхода на спора, се явява основателна и претенцията на АНО за

присъждане на юрисконсултско възнаграждение, поради което на основание чл. 63, ал. 5 от ЗАНН същото следва да бъде уважено, като жалбоподателят следва да бъде осъден да заплати в полза на ответната страна сумата от 80 лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение, определена по реда на чл. 37 от Закона за правната помощ във вр. с чл. 27е от Наредбата за заплащане на правната помощ, тъй като настоящото дело не се отличава с фактическа и правна сложност.

Водим от гореизложеното и на основание чл. 63, ал. 1 от ЗАНН, съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Наказателно постановление № 549570/01.12.2020 г., издадено от началник на Отдел „Оперативни дейности“ - Варна в ЦУ на НАП, с което на ЕТ „П.Г.“ на основание чл. 185, ал. 1 във вр. с чл. 185, ал. 2 от ЗДДС е наложено административна имуществена санкция в размер на 500 лева, за нарушение на чл. 26, ал. 1, т. 7 от Наредба № Н-18/13.12.2006 г. на Министерството на финансите, като **ЗАКОНОСЪОБРАЗНО**.

ОСЪЖДА ЕТ „П.Г.“, с ЕИК 117075492, със седалище и адрес на управление гр. Русе, ж.к. „Здравец-север“, бл. Чинар, вх. Е, представлявано от П.Г., с ЕГН:6809085307, да заплати на Национална агенция по приходите, сумата в размер на 80 /осемдесет/ лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на обжалване пред Административен съд – Русе в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

Препис от решението да се връчи на страните!

Съдия при Районен съд – Русе: _____